

ובדיקו ר' חיים יצא החוצה. ר' שעה אפשטין הציג לנו לנסוע עם הרב ברכבו ולדבר איתו בדרך. עלינו על הרכב. זאת הייתה הפעם היחידה בחיי שנסעתי יחד עם רבינו במכונית.

רבינו שאל במה העניין והיהודי סיפר את המעשה. ר' חיים אמר בנחרצות: "לא יקרה כלום. לא יעשו לך שום דבר".

למחרת הגיע האיש למשרדי מס הכנסה. אותו פקיד רצה לצאת להפסקת צהרים. הוא הביט במסכים, עילעל כמה שניות, שאל כמה שאלות סתמיות ושלח אותו לחופשי...

מספר לי השבוע הדיין הרה"ג רבי שמעון גוטמן שליט"א: לפני כ-24 שנה כשהוצאתי את ספרי הראשון היה לי קשר חזק בזמנו עם משפחתו של הגר"ח וביקשתי שיסדרו לי הסכמה לספר.

הגעתי לביתו ואמרו לי להמתין ליד הסטנדר וכשירים את ראשו מהגמרא, מיד אגש המתנתי הרבה זמן ואז אמרו לי לעמוד ממש צמוד לסטנדר, אחרת כשמרים את ראשו לא ישים לב אלי. לאחר שעמדתי כך עוד כעשרים דקות והרים את ראשו, על אף שעמדתי ממש סמוך לא הבחין בי. הרבנית שמה לב לכך, ניגשה אל הרב וביקשה שהרב יחרוג ממנהגו ויתן לי הסכמה.

הרב עבר על הספר והביע את התפעלותו ואמר לי: "אכן, לאברך צעיר שכבר מוציא ספר שיש בו פלפולים וסוגיות של קדשים, ובפרט שהרבנית מבקשת הסכמה, אני צריך לתת הסכמה. אבל מנהג אבי זצ"ל כבר היה לא לתת הסכמה, אלא רק ברכה". ניסיתי לבקש אך הוא התעקש בענוותנותו ואמר לי: "לא כדאי לקחת הסכמה מעם הארץ..."

המשכתי להתעקש ור' חיים אמר לי: "מה תעזור

לך הסכמה שלי? אתה רוצה שהספר יימכר יותר מהר. נכון?! אז אני עושה איתך עסק. תוותר לי לתת לך הסכמה והספר יימכר יותר מהר ממה שאתה חושב"....

ואכן, מספר רבי שמעון גוטמן שליט"א, למרות שהיו תקלות רבות ומשמעותיות והספר לא נראה כמאיר עיניים, בכל זאת תוך כמה שבועות נמכרה כל המהדורה.

במשך שנים רבות הכנסתי מאות פניות ובקשות וגם מאות מתושבי העיר לרבינו זיע"א. תמיד התעניינתי "מה היה בסוף" ותמיד, אבל תמיד, אינני זוכר ולו פעם אחת שלא, הכל הסתדר בדיוק כמו שרבינו השיב, כאשר בכל פעם היה ברור מלשון

התשובה המאד-מדויקת, מה אמור לקרות. (הניסיון הרב שצברתי בצבירת תשובותיו של רבינו, לימד אותי להבין מה אומרת כל תשובה ומה ההבדלים ביניהם). באמתחתי עשרות רבות של עובדות מסמרות שיער, של לידות שהסתדרו בדרך ניסית, ילדים שנולדו לאחר שנות ציפיה, ניתוחים שרבינו אמר לא לנתח 'כי אין כלום' והכל הסתדר בלי כלום, ועוד ועוד. אך קשה לי כעת, בשעת כאב וצער, לזכור הכל ולחפש הכל מתוך מחברותי, ועוד חזון למועד, בעזרת ה'.

התרוממות הרוח ממסע ההלוויה האדיר

מאות מאות אלפי יהודים מכל גווי הקשת השתתפו השבוע בהלווייתו של רבינו זיע"א ואני, בתוך הבכי והיגון האישי שלי, חשבתי לעצמי בהתפעמות, שכל אלו שנלחמו ביהדות ובלמידת התורה הקדושה, יכולים, אם יש להם טיפ טיפה שכל בקדקודם, להבין שמלחמתם בלימוד התורה היא מלחמה אבודה.

מה היה לנו כאן?

יהודי שכולם, במשך עשרות עשרות שנים, סיפרו בהתפעמות ובהתרגשות עוד סיפור ועוד סיפור, כמה הוא מנותק לחלוטין מכל ענייני העולם הזה, שאינו יודע שמות של רחובות בבני ברק ושחארי פטירת אביו הסטייפלר זיע"א ביקש לשמוע שיעור מוקלט שלו. הביאו לרבינו "קסטה" ואחרי כמה דקות הגיע ושאל מדוע זה לא עובד, "הרי לחצתי על הקסטה והיא לא עבדה"....

סיפרו שר' חיים אמר לנהגו ר' שעה "לערבב את הדלק ולנסוע" ואני באופן אישי מעיד על שאלות בהרבה נושאים הקשורים לעולם הזה, שכל דרך

מכיר ויודע, ור' חיים לא ידע בכלל על מה מדובר. סיפר רבי טוביה שכטר זצ"ל שהיתה תקופה, כשראש הממשלה היה מנחם בגין, שערכו שינויים בענייני המטבעות והיחס לדולרים, והיה לזה השלכות בהלכה. מרן הסטייפלר קרא לר' טוביה שיעלה אליו לבאר לו כמה פרטים. כשהגיע היה שם גם הגר"ח, ואמר ששמע מאבא שר' טוביה מגיע להסביר וזה מעניין גם אותו.

ר' טוביה הסביר וכשסיים שאל הגר"ח: "האם את כל זה עושה הזקנה?" (כוונתו היתה לגולדה מאיר, שכבר זה עידן ועידנים לא היתה בעניינים...).

כנראה הסטייפלר ראה שר' טוביה מחייך ושאלו מה הענין. כשסופר לו, הפטיר שה'בטלנות' של ר' חיים זה לא יאומן כי יסופר...

רבינו היה שואל, כמעט כל יום, את הרבנית ע"ה, מה מברכים על מאכלים פשוטים שאכל כבר אלפי פעמים בחייו, והוא לא ידע ממה הם עשויים. נכדו רבי אריה סיפר לגיסו, ידידי הטוב הגרי"מ מילר שליט"א, נ"נ בשיבת 'תורה בתפארתה', שבכל ערב, בסוף קבלת הקהל שהיתה בשעתו מחוץ לבית, למי שזוכר, במדרגות הכניסה, שאל רבינו היכן מכבים את החשמל. כך בכל ערב. פשוט יהודי שמנותק כליל מכל חיי העולם הזה, באופן קיצוני. יהודי שכל חייו היו מקשה אחת ללימוד תורה, לעשות רצון ה' יתברך. מאות מאות אלפי יהודים הצדיעו, אם נשתמש בעגה צבאית, למדו ו"הפסידו" יום שלם של חיים, רק כדי להוקיר ולכבד יהודי שהקדיש את כל חייו ללימוד התורה בהרתה, בלי כיבודים ובלי מינויים, בלי שום תואר ובלי שום שטעלע.

אז הנה לכם, כל אלו שרוצים שנפסיק ללמוד תורה ונפסיק לעשות את רצון ה', תראו את מי אנחנו מעריכים, מכבדים ומוקירים, מי חשוב לנו ולמי אנחנו כולנו, כמעט מיליון יהודים בארץ ישראל ועוד רבים שלא הצליחו להגיע, מוכנים להקדיש יום שלם של השתתפות וכאב, יגון וצער אמיתי.

העולם חשך בעדנו. בעדי- באופן אישי. יתומים היינו ואין אב, כפשוטו.

"כשחלה רבי אליעזר נכנסו ארבעה זקנים לבקרו, רבי טרפון ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא. נענה רבי טרפון ואמר: טוב אתה לישראל מטיפה של גשמים, שטיפה של גשמים בעולם הזה ורבי בעולם הזה ובעולם הבא. נענה רבי יהושע ואמר: טוב אתה לישראל יותר מגלגל חמה, שגלגל חמה בעולם הזה ורבי בעולם הזה ובעולם הבא. נענה רבי אלעזר בן עזריה ואמר: טוב אתה לישראל יותר מאב ואם, שאב ואם בעולם הזה, ורבי בעולם הזה ובעולם הבא" (סנהדרין קא, ב).

מי יתן לנו תמורתך, רבינו הקדוש הכ"מ.

(שביבי הוד נוספים נפרסם בס"ד ובל"ג בגיליון פסח הקרוב).